

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

Cap. V. Quae sint oratori instrumenta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12945

nus tradita, quæque quotidie aguntur, debeat nosse: verum ne ea quidem quæ sunt à clarioribus poëtis facta, negligere. Nam illa quidem priora, aut *testimoniorum*, aut etiam *judicaturum obtinent locum*. Sed hæc quoque aut vetustatis fide tuta sunt, aut ab hominibus magnis præceptorum loco facta creduntur. Sciat ergo quam plurima: unde etiam senibus auctoritas major est, quod plura nosse & vidisse creduntur: quod Homerus frequentissime testatur. Sed non est expectanda ultima ætas, cum studia præstent, ut quantum ad cognitionem pertinet rerum, etiam præteritis seculis vixisse videamur.

ⁱ Quod Homerus.] Homerus libro secundo Odyssæ inducit Ægyptium virum ita tribuit auctoritatem ita senem loquentem in concione, quem personæ. Idem.

C A P. V.

Quæ sint oratori instrumenta.

HÆc sunt quæ me redditum promiseram *instrumenta*, non artis, ut quidam putaverunt, sed ipsius oratoris. Hæc arma habere ad manum, horum scientia debet esse succinctus, accidente verborum figurarumque facili copia, & inventionis ratione, & disponendi usu, & memoriæ firmitate, & actionis gratia. Sed plurimum ex his valet *animi præstantia*, quam nec metus frangat, nec acclamatio terreat, nec audientium auctoritas ultra debitam reverentiam tardet. Nam ut abominanda sunt contraria his vitia, confidentiæ, temeritatis, improbitatis, arrogantiæ, ita citra constantiam, fiduciam, fortitudinem, nihil ars, nihil studium, nihil profectus ipse profuerit: ut si des arma timidis

Fab. cap. 20. lib. 2. de instrumento egit, instrumentumque vocavit, sine quo formari materia, & in id quod velimus opus effici non posset. igitur scientias illas quas supra enumeravit, instrumenta putat oratoris, & alia quædam præterea

quæ hoc capite enumerantur. Turibus.

ⁱ Nec acclamatio terreat.] Sic Demosth. in horrisono littore declamabat, ut non moveretur acclamationibus & murmurationibus plebis. Idem.

ⁱ Invitac.

timidis & imbellibus. ¹ Invitus mehercle dico, quoniam & aliter accipi potest, ipsam verecundiam, vitium quidem, sed amabile, & quæ virtutes facillime generet: esse interim adversam, multisque in causa fuisse, ut bona ingenii studii que in lucem non proleta, situ quodam secreti consumerentur. ² Sciat autem si quis hæc forte minus adhuc peritus distinguendi vim cuiusque verbi leget, non probitatem à me reprehendi, sed verecundiam, quæ est timor quidam reducens animum ab iis quæ facienda sunt, unde confusio, & cœpti pœnitentia, & subitum silentium. Quis porro dubitet vitiis adscribere affectum propter quem facere honeste pudet? ³ Neque ego rursus nolo eum qui sit dicturus, & sollicitum surgere, & colore mutari, & periculum intelligere: quæ si non accident, etiam simulanda erunt: sed intellectus hic sit operis, non metus: moveamurque, non concidamus. Optima est autem emendatio verecundia, fiducia: & quamlibet imbecilla frons, magna *conscientia* sustinetur. Sunt & naturalia, ut supra dixi, quæ tamen & cura juvantur, instrumenta, vox, latus, decor: quæ quidem tantum valent, ⁴ ut frequenter famam ingenii faciant. Habuit oratores ætas nostra copiosiores: sed cum diceret, ⁵ eminere inter æquales *Trachallus* videbatur: ea corporis sublimitas erat, is ardor oculorum, frontis auctoritas, gestus præstantia, vox quidem, non ut Cicero desiderat, pene tragœdorum, sed super omnes, quos ego quidem audierim, tragœdos.

Certe

¹ Invitus mehercle dico.] Non virtuperat hoc loco verecundiam Fabius, sed & nimiam & non opportunam damnat. Itaque pulcherrimus exiat Plutarchi libellus de *vitiosa verecundia*. Idem.

² Sciat autem.] Duplex est verecundia: altera enim efficitur propter turpitudinis metum, quæ quidem laudatur: altera etiam à rebus honestis retrahit, quæ virtuperatur. Idem.

³ Neque ego.] Cic. in lib. de Orat. ad Q. fratrem, actorem illum damnat qui

orare incipit absque metu, ac certe fatetur Cic. semper agendi initio se commotum fuisse. Idem.

⁴ Ut frequenter famam ingenii fac.] Sie Hortensius propter elegantiam pronunciationis par esse Ciceroni videbatur: quialioqui, si extera comparasses, longe inferior fuisset. Idem.

⁵ Eminere inter æquales *Trach.*] Usque adeo probatur actio & pronunciationis *Trachalli*, ut proverbium sit, *Trachallo vocalior*. Idem.

¹ Certe

Certe cum in basilica Julia diceret primo tribunal, quatuor autem judicia, ut moris est, cogerentur, atque omnia clamoribus fremerent, & auditum eum, & intellectum, & quod agentibus ceteris contumeliosum fuit, laudatum quoque ex quatuor tribunalibus memini. Sed hoc votum est, & rara felicitas: quæ si non adsit, sane sufficiat, ab iis quibus quis dicit, audiri. Talis esse debet orator, & hæc scire.

¹ Certe cum in basil.] Initio judicia centumviralia dividebantur in duas basiliæ, deinde divisa sunt in quatuor partes, ^{cam.} est autem basilica amplissima aula, qualis in hac urbe est palatina. Idem. Certe cum in basilica Julia, &c.] Vide Turneb. Adversar. lib. 4. cap. 4.

C A P. VI.

Quod sit incipiendi caussas agere tempus.

Agend autem initium sine dubio secundum vires cu-⁶ jusque sumendum est: neque ego annos definiam, cum Demosthenem puerum admodum actiones pupillares habuisse manifestum sit: *Calvus, Cæsar, Pollio*, multum ante quæstoriā omnes ætatem gravissima judicia suscepérint: prætextatos egisse quosdam sit traditum: ¹ *Cæsar Augustus* duodecim natus annos, aviam pro Rostris laudaverit. Modus mihi videtur quidam tēnendus, ² ut neque præpropere distringatur immatura frons, & quicquid est illud adhuc acerbum, proferatur. Nam inde & contemptus operis innascitur, & fundamenta jaciuntur impudentiæ, & (quod est ubique perniciosissimum) prævenit vires fiducia. ³ Nec rursus

Demosthenes compilatus à suis tu-
toribus, pene puer contra eos actionem instituit, ajunt nonnulli eum natum fuisse 13. annos. atque hodie extant orationes contra Aphobum tuto-
rem. Turneb.

¹ *Cæsar Augustus.*] Suetonius quoque tradit, à Tiberio novem annos nato laudatum esse patrem defunctum. Idem.

² Ut neque præpropere, &c.] Meta-
phora ducta videtur à frondibus, quæ
(ait Columella) decerpere solent rustici ad
jumentorum pabulum. Idem.

³ Nec rursus diff. est tyrocinium.] Ty-
rocinium appellat illum diem, quo juve-
nes solemniter deducebantur in forum,
ut initiarentur causis agendis. Siebat au-
tem magna ex parte quo die sumneba-
tur virilis toga. Auctor Budæus in po-
sterioribus annotationibus. Idem.

I Ut